

මගේ දිවි පණ නළ රකින්නේ – ඔබ පමණකි ජේසුනි
දිවිය පුරා ඔබ ආලෝකේ – සැම නපුරේ සරණේ

මිලින වෙලා දිවි පැතුමත් බොදව් යන මොහොතේ
නිහඬ වෙලා කිම ඔබ ගොළව්
වඩිනු මැනේ බලාපොරොත්තුව හදවෙත කැන්දා
පහස දැනේ සතුටද ඉතිරේ

ඔබ හැර මා අත් හවරෙකු වෙත යන්නද සමිඳේ
ඔබමයි මා නිති පිලිසරණේ
නැත කිසිදා කුරුසේ බර හැරදා පසු බැස්සේ
දිවිය ඔබේ දිරියයි තිබඳේ

ඔබ ඇසුරේ කිම සමිඳුනි මෙතරම් සුව සහනේ
නැත ලැබුවේ වෙත කිසිවකු ඇසුරේ
මට තනි නෑ ඔබ හා මා යන මේ දිවි කතරේ
විඩා තිවේ ඔබ උණුසුම් තුරුලේ

සරා සඳේ සොම් කැල්මත් ගලනා හෝරාවේ
පිලිසඳරේ සතුටින් නැවති
දිවිය පුරා මට ආනන්දය වූ සැටි සිහිගන්වා
රඳෙම් ඔබේ තෙත කැන් අතරේ

අවර ගිරේ රළ පෙළ විත් වෙරලේ හැපෙනාසේ
ඔබට ඇදි දිවි රස ගන්වා
අරුණෝදේ අකුලක පිපෙනා මල් පොකුරක් වී
පවනේ සැලි යලි ගත දැවටෙන්නේ